

Mirar el món com el mira Déu

Dv, 15/05/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 6è de Pasqua

Barcelona, 17 de maig de 2020

La gent del Primer Món, avui dia, no està per escoltar veritats. Què és el que de debò interessa? **Interessa viure tranquils enmig del nostre propi benestar.**

No volem veure la crua realitat ni assabentar-nos de com va el món. Pensar en els que pateixen, ens molesta. Som nosaltres que som reals: el món va bé. Així ens ho pensem en la nostra arrogància.

Quelcom de semblant passa a l'Església. **No estem per escoltar la veritat de l'Evangelí.** Fa por dir en veu alta les exigències concretes que podria tenir: a Roma, a les nostres diòcesis, a les nostres comunitats.

Preferim oblidar-la i buscar la seguretat que proporciona viure còmodament en una tradició religiosa multiseular. Si hi ha res que caracteritzi Jesús és la seva voluntat, el seu determini de viure en la realitat.

Jesús no es deixa enganyar pel poder i el benestar dels romans que dominen el món. Jesús no es deixa seduir per la litúrgia del Temple ni per l'ortodòxia de la religió jueva. Ell busca la veritat de Déu.

Només creu en aquesta veritat perquè és l'única que pot humanitzar-nos a tots. Per això Jesús va fins al fons de les coses i de les persones. No es queda en les aparences. **Mira les persones com les mira Déu.** Capta els seus temors, patiments, aspiracions i mentides, com les capta Ell.

Jesús no viu d'ideologies polítiques ni de teories religioses. **Busca el Regne de Déu i la seva justícia.** En això consisteix per Ell la veritat. Segons el quart

Evangelí, aquest és l'esperit que vol Jesús perquè els seus seguidors es defensin del que pot desviar-los. "La pregària al Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre."

La primera tasca de l'Església és tenir cura d'aquest Esperit de veritat: deixar-nos transformar per la seva força, difondre'l i encomanar-lo entre nosaltres. Realment, és això el que fem? Què vol dir tot això?

Tot això vol dir que els cristians, si són veritablement seguidors de Jesús, van a viure de tal manera que necessitaran un advocat defensor, el Paràclit, del que parla insistentment el IV Evangelí. És l'Esperit que estarà amb, a prop de i en els deixebles de Jesús.

Ara bé, el que necessita sempre un advocat defensor és que es tracta d'**una persona que es posarà en problemes, que viurà conflictes i necessitarà ajuda constant**. I per què, això?

Perquè la vida del que es pren seriosament l'Evangelí és inevitablement una vida que es veu i es veurà enfrontada a contínues confrontacions amb els poders de "l'ordre establert".

Poders que no suporten els criteris de vida, els valors i les pautes de conducta ètica que neguen els valors que regeixen l'actual desordre en el que vivim. El Desordre Establert. El Desordre Imposat pels polítics i per les multinacionals.

Això evidentment és un repte que espanta. Però és també una llum d'esperança pel futur de la humanitat. Per què?

Perquè només persones que visquin d'acord amb l'Esperit de Déu podran donar un nou gir a la civilització i a la història. Un gir revolucionari. Un gir renovador. Un gir que pot transformar la realitat.

Hi estem disposats, nosaltres?